

KOMPAS

Colofon

Jaargang: 12
Nummer 3 en 4
September 2020

Werkmateriaal met verwerkingsmogelijkheden voor leidinggevend en kinderen van -12 kinderclubs.

Redactie

Plony Herweijer, voorzitter
Joline van den Ende, eindredactie
Gert-Jan Eikelboom
Janneke de Jongh
Janita Molenaar
Dicky Qualm-Visser
Nicoline van Wijngaarden-Kersten

Uitgave

Jeugdbond Gereformeerde Gemeenten
Postbus 79
3440 AB Woerden
T: (0348) 489948
I: www.jbgg.nl
E: info@jbgg.nl

Van de redactie

Kinderen verbinden aan Gods Woord. Dat is waarom wij hen vertellen uit de Bijbel. Wat is het bijzonder om te lezen hoe de Heere zijn discipelen op allemaal op een andere manier roept en verbindt aan Hem. Allemaal mannen met ieder hun eigen karakter. Laten wij daar ook oog voor houden als de kinderen voor ons zitten: iedereen met zijn of haar eigen karakter. De Heere geeft ons spiegelbeelden aan de hand van Zijn discipelen. Maar ons grootste spiegelbeeld moet zijn Christus. Dat wij door Zijn Heilige Geest op Hem mogen zien. Ook tijdens de voorbereiding van de vertelling.

Namens de redactie,

Joline van den Ende

verbindt jongeren



Discipelen – Petrus

Thema

Toelichting op het thema

Dit jaar behandelen we in de Kompasschetsen het thema 'De discipelen van de Heere Jezus'. Deze schets gaat over Petrus. Simon Petrus werd samen met zijn broer geroepen om discipel van de Heere Jezus te zijn. Zijn visnetten liet hij achter, om visser van mensen te mogen worden. Na de naam van de Zaligmaker wordt geen naam zo vaak genoemd in de evangeliën, als de naam van Petrus. Hij was een vurige man, met het hart op de tong. Simon, de zoon van Jona, een visser, wordt door Gods rijke genade Petrus, rotssteen.

Doel van de vertelling

In deze Bijbelvertelling horen de kinderen dat ze door het geloof, dat de Heere Jezus hen wil geven, niet bang hoeven te zijn. Ze horen dat ze door het geloof mogen weten dat Hij dichtbij hen wil zijn, juist ook op angstige momenten. Dat zelfs in de grootste tegenslagen bij God alle dingen mogelijk zijn.

Introductie van het thema voor de kinderen

Besprek met de kinderen waar ze aan denken als ze het woord "bang" horen.

Schrijf als leidinggevend de woorden die de kinderen noemen op. Bijvoorbeeld: donker, alleen, onweer, storm enz.

Probeer met elkaar bij elk woord het tegenovergestelde te bedenken en schrijf dat ook op.

Bijvoorbeeld: donker – licht, alleen – samen, onweer – mooi weer enz.

Kom hier aan het eind van het verhaal nog weer even op terug en dan met name op de tegenstelling tussen geloof – ongeloof.

Vandaag gaan we luisteren naar een verhaal uit de Bijbel waarbij de discipelen ook bang zijn. In het donker, in de storm voelen ze zich alleen. Maar als ze zien dat de Heere Jezus ook dan bij hen is, mogen ze geloven dat Hij ook in de grootste zorgen en moeilijkheden bij hen wil zijn.

Zingen en lezen

Zingen

Psalm 23: 1

Psalm 33 : 10

Psalm 46: 1, 2, 6

Psalm 86: 3

Psalm 91: 1, 5

Psalm 93: 1, 2, 3, 4

Psalm 97: 1, 7

Psalm 99: 1, 2

Liederen uit de bundel 'Tot Zijn eer':

- Als g' in nood gezeten (lied 8)
- Nooit kan 't geloof teveel verwachten (lied 70)
- Vaste rots van mijn behoud (lied 216)

Lezen

Matthéüs 14: 22-34

Kerntekst

En Hij zeide: Kom. En Petrus klom neder van het schip en wandelde op het water, om tot Jezus te komen.
(Matthéüs 14: 29)

Vertelling

“Kom Simon, je moet meekomen! We hebben de Messias gevonden!” Andreas staat voor zijn broer. “Kom mee, dan kun je Hem zelf ontmoeten.” Simon, die net bezig is om visnetten te repareren, kijkt op. Hij kijkt zijn broer aan. Wat zegt hij? Heeft hij de Messias gevonden? “Kom mee”, zegt Andreas, “dan kan jij Hem ook ontmoeten!” Simon legt zijn spullen neer en gaat met zijn broer mee. Dan komen ze bij Jezus. Ze hebben Johannes de Doper over Hem horen preken. En nu? Nu mag Simon Hem zien! En wat een wonder: het blijkt dat Jezus hem al kent: “Gij zijt Simon, de zoon van Jonas; gij zult genaamd worden Cefas, hetwelk overgezet wordt Petrus”, zegt Jezus tot hem. Petrus betekent rots. Wat een sterke naam krijgt hij! Simon wordt hier geroepen om de rest van zijn leven de Heere Jezus te volgen. Om een rotssteen te zijn.

Voor ons is de toekomst nog onbekend, maar voor de Heere niet. Soms geeft Hij door Zijn Woord een aanwijzing voor de toekomst. Net als bij Petrus, voor wie Jezus de toekomst in zijn naam weergeeft. Petrus zal een rotssteen zijn. In zijn geloof, in de discipelkring, als leider van de eerste christelijke gemeente.

De Heere Jezus geeft in de drie jaren, die Hij samen met Zijn discipelen doorbrengt, veel onderwijs. En wat doet Hij veel wonderen! Veel mensen volgen Jezus. Ze willen erbij zijn als Hij een wonder doet en Jezus' verhalen willen ze ook graag horen.

Op een dag heeft de Heere Jezus verteld voor een grote groep mensen. Er zijn ook veel zieken bij Hem gebracht. Hij heeft ze allemaal beter gemaakt. Aan het eind van de dag gaan de discipelen naar Jezus toe: “Het is al bijna avond, laat de mensen naar huis gaan, zodat ze onderweg nog wat eten kunnen kopen”, zeggen ze tegen Hem. Maar de Heere Jezus zegt dat dat niet nodig is: “Geven jullie hen te eten”, zegt Hij tegen Zijn discipelen. De discipelen kijken elkaar verbaasd aan. Hoe kan dat nu, ze hebben maar vijf broden en twee visjes, meer niet. En er zitten zoveel mensen! Hoe moeten ze die nou ooit allemaal te eten geven? De Heere Jezus zegt: “Breng die vijf broden en twee visjes eens bij Mij”. Dan kijkt Hij omhoog naar de hemel en zegent het eten. Hij verdeelt het brood en zegt dat Zijn discipelen alle mensen daar wat van moeten geven. Wat is dat wonderlijk. Vijfduizend mannen kunnen ervan eten, samen met hun vrouwen en kinderen. Er is genoeg. Zelfs zoveel dat er nog overblijft. Twaalf volle manden met eten blijven over.

Aan het einde van de dag zegt de Heere Jezus dat Zijn discipelen in het schip moeten gaan. Zij moeten vast naar de overkant van het meer varen. De Heere Jezus zal dan de mensen naar huis sturen. Dan kan Hij daarna bidden tot Zijn Vader in de hemel.

De discipelen varen weg van de oever, het meer van Galilea op. Het wordt al donker, de zon gaat onder. Ze praten met elkaar nog na over de gebeurtenissen van deze dag. Wat komen er elke dag veel mensen naar de Heere Jezus toe. Ze willen Hem allemaal horen en zien. En ook willen ze allemaal graag een wonder meemaken. En wat heeft Hij een groot wonder gedaan! Al die mensen die er vandaag waren hebben te eten gehad, terwijl er maar vijf broden en twee visjes waren. Wat een groot wonder!

Opeens begint het te waaien. Het schip moet tegen de wind in varen. De golven worden hoger en hoger. Ze beuken tegen het schip. De discipelen hebben al hun krachten nodig om het schip in bedwang te houden. Zullen de golven het schip in tweeën breken? Zullen ze allemaal verdrinken in het woeste water van het meer? Ze zijn bang!

Zo kan het ook in ons leven zijn. Wat kun je soms bang zijn! In het donker kan alles zo anders lijken dan overdag, of als je alleen op je kamer bent en niemand je ziet. Maar vergeet nooit dat de Heere je ziet, altijd en overal. Hij is altijd bij je. Hij kan je helpen, Hij kan ervoor zorgen dat je niet meer bang bent. Zo is dat ook bij de discipelen. Want terwijl zij aan het worstelen zijn met hun schip in die woeste zee, ziet Jezus hen. Hij is aan het bidden op de berg. Maar Hij ziet hun nood en hun angst.

De discipelen vechten tegen de hoge golven. Als hun schip maar niet omslaat!

Dan zien de discipelen opeens iets vreemds. Daar, op de woeste golven... zien ze het goed? Loopt daar iemand? Nee, dat kan toch niet? Ze kijken nog beter... ja daar loopt echt iemand! Maar dat kan niet! “Help!” roepen ze, “een spook!” Ze schreeuwen het uit, zo bang zijn ze.

Dan horen ze een stem: “Zijt goedsmoeds, Ik ben het, vrees niet.” Het is de Heere Jezus, de Meester! Hij laat hen niet alleen tobben. “Vrees niet”, zo roept Hij.

Als je mag weten dat de Heere bij je is, hoef je nooit bang te zijn. Met al je angsten en zorgen mag je naar Hem toe gaan. Vertel ze maar aan Hem. Hij zorgt voor je, zelfs in de grootste zorgen. Wat een troost is dat!

Petrus hoort die bekende stem. Is het echt de Heere Jezus? Komt Hij in hun nood en angst naar hen toe? Dan vraagt hij: “Heere, als U het echt bent, gebied mij dan tot U te komen over het water.”

“Kom”, zegt de Heere Jezus. Zonder zich te bedenken klimt Petrus uit het schip, terwijl hij naar de Heere Jezus kijkt. Dan loopt hij over het water naar Hem toe. In het vaste geloof dat de Heere bij hem is, gaat Petrus naar de Heere Jezus. In groot verlangen om bij zijn Meester te zijn, denkt hij nergens anders aan.

Dan ziet hij de sterke wind en hij ziet de hoge golven. Zijn ogen zijn niet meer op de Heere Jezus gericht, maar in plaats daarvan kijkt hij naar het natuurgeweld om zich heen. Wat waait het hard! De wind stuwt de golven hoog op. Petrus wordt bang, doodsbang. En dan voelt hij hoe hij zinkt, hij zakt in het water. Zal hij nu verdrinken? “Heere, behoud mij!” roept hij benauwd.

De Heere Jezus steekt meteen Zijn hand toe en trekt hem omhoog. Bestraffend spreekt Jezus hem toe. “Gij kleingelovige! waarom hebt gij gewankeld?” Waarom twijfel je aan Mij?

Zo steekt Jezus nog Zijn hand uit om je te redden uit de grootste nood. Zijn handen werden vastgespijkerd aan het kruis. Daar was niemand om Hem te redden toen de golven over Hem heen sloegen. Maar juist vanaf het kruis klinkt het: “Vrees niet, Ik ben het. Ik ben er.”

Petrus schaamt zich. Hij is zo vol geloof uit het schip gestapt, het water op. En toch kwam zijn ongeloof, waardoor hij wegzonk...

Samen klimmen ze in het schip bij de andere discipelen. Dan houdt ook meteen de storm op. De discipelen zijn er vol van, ze aanbidden hun Meester, die hen gered heeft: “Waarlijk, U bent Gods Zoon!”

Wat een les voor Petrus, maar ook voor jou: als je naar de Heere Jezus kijkt, als je op Hem mag vertrouwen, dan gaat het goed. Ook al stormt het, ook al zit er misschien nog zoveel tegen, toch gaat het dan goed. Omdat de Heere bij je is.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

- **Meer van Galilea**
Het Meer van Galilea is één van Israëls belangrijkste zoetwaterbronnen en ongeveer even groot als een grote Nederlandse stad, ruw gemeten 20 bij 11 km. Het heeft een maximale diepte van 45 m. Aan het begin van Zijn rondwandeling op aarde is Jezus steeds actief rond het Meer van Galilea. Daar is Hij opgegroeid en daar verkondigt Hij met Zijn discipelen het Evangelie.
Andere namen voor het Meer van Galilea: Zee van Tiberias, Meer van Gennésaret.
- **Wonderbare spijziging**
In zowel Mattheus als Markus wordt er twee keer een wonderbare spijziging beschreven. Beide keren is er een grote groep mensen bijeen. Beide keren is er brood en vis en laat Jezus daarvan uitdelen, nadat Hij het in stukken heeft gebroken. De eerste keer blijven er twaalf manden over, de tweede keer zeven. De twaalf manden die over zijn bij de eerste wonderlijke spijziging komen overeen met de twaalf stammen van Israël. Voor heel Israël is er voedsel! Vervolgens gelooft een heidense vrouw in Jezus. Haar dochter wordt genezen. Daarna krijgt een grote menigte opnieuw te eten. Ditmaal blijven er zeven manden over. Zeven is het getal van de volheid. Jezus wil hiermee duidelijk maken dat het Evangelie overvloedig is. Ook de heidenen kunnen daarin delen.
- **Simon Petrus**
Petrus heet oorspronkelijk Simon. Hij is de zoon van Jona. Hij en zijn broer Andreas komen uit Betsaïda en wonen later in Kapernaüm. Jezus geeft hem de bijnaam Petrus, wat ‘rots’ betekent. Hij heeft een impulsief karakter. De liefde en ijver van Petrus voor Jezus zijn groot. Hij mag samen met Johannes en Jacobus bij de verheerlijking van Jezus op de berg zijn. Vlak voor zijn sterven verloochent Petrus de Heere Jezus. Na de opstanding wordt de band tussen Petrus en Jezus hersteld. Petrus wordt door de macht en de genade van God omgevormd tot een prediker, een schrijver (hij schreef twee van de brieven van het Nieuwe Testament) en één van de belangrijkste leiders onder de eerste christenen. Volgens de christelijke overlevering zou Petrus in Rome zijn gaan wonen. Daar is hij rond 68 na Christus onder keizer Nero de marteldood gestorven.

Belijdenisgeschriften

Heidelbergse Catechismus
Zondag 7 vraag en antw. 21 Over het ware geloof

verbindt jongeren



Antwoord bij vraag

1. Zijn broer Andreas.
2. Rotssteen.
3. Visser.
4. Om te bidden tot Zijn Vader in de Hemel.
5. Alvast naar de overkant van het meer varen.
6. Meer van Galilea.
7. De Heere Jezus.
8. Een spook.
9. Meteen naar Hem toegaan.
10. Door het geloof.

Samen nadenken

1. We noemen Petrus wel eens Haantje de Voorste.
 - Wat betekent dat?
Petrus wordt vaak het eerst genoemd in het rijtje van discipelen. Hij is vaak als eerste, maar ook het meest aan het woord.
 - Hoe zie je dat in deze geschiedenis?
Hij reageert het eerst als Jezus tegen de discipelen zegt: Ik ben het. Hij wil meteen bij Jezus zijn en vraagt of hij naar zijn Meester toe mag komen. Zonder zich te bedenken stapt hij uit het schip en gaat naar Jezus toe. Hij wil graag bij zijn Meester zijn.
 - Weet je nog een ander voorbeeld waaruit dit blijkt?
Andere voorbeelden zijn:
 - *Petrus reageert als eerste op de vraag van de Heere Jezus: Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben? Gij zijt de Christus!*
 - *Hij reageert ook als eerste op Jezus woord dat alle discipelen hun Meester zullen verlaten: Ik zal zelfs met U sterven.*
 - *Bij de gevangenneming van de Heere Jezus slaat Petrus het oor van Malchus af.*
 - *En bij de opstanding van de Heere Jezus lopen Johannes en Petrus naar het graf. Johannes is er het eerst, maar Petrus is de eerste die het graf ingaat.*
 - Waarom wilde Petrus direct naar de Heere Jezus toe?
Het verlangen om bij Jezus te zijn, de liefde tot Zijn Meester. De nood en de angst was zo groot geweest, en nu kwam de Meester naar hen toe in Zijn liefde.
 - Klopt de naam Haantje de Voorste?
De naam Haantje de voorste klinkt niet heel positief. Petrus was impulsief. Hij deed veel dingen, zonder er eerst over na te denken. Toch had hij ook een groot geloof. En juist hij krijgt toch die prachtige naam Petrus, rots.
2. De Heere Jezus stuurde de mensen na het eten naar huis en liet de discipelen naar het meer gaan.
 - Waarom wilde de Heere Jezus soms alleen zijn?
De Heere Jezus wilde alleen zijn om in alle rust te kunnen bidden tot Zijn Vader.
 - Waar ging Hij dan vaak naar toe?
Hij ging dan soms naar de Olijfberg, soms ging Hij de bergen in of naar een andere stille plek, meestal buiten.

- Wanneer bid jij?
Verschillende antwoorden mogelijk, bijvoorbeeld: samen met anderen aan tafel, op school, in de kerk. En als je alleen bent, bijvoorbeeld als je naar bed gaat, als je bang bent, enz.
- Heb je weleens gemerkt dat de Heere je gebed verhoorde?
Misschien heb je weleens ervaren dat je gebed verhoord werd: bijvoorbeeld dat je lekker kon slapen, zonder bang te zijn. Dat je beter werd toen je ziek was, enz.

Oplossing woordzoeker:

Geloof en vertrouwen

Kleurplaat

Geloof, Hoop en Liefde

Hier kan een gesprek aan gekoppeld worden. Wat heeft deze afbeelding met het verhaal te maken?

Geloof: Petrus geloofde dat hij over het water naar de Heere Jezus kon gaan. Toen zijn geloof plaats maakte voor twijfel, zonk hij weg in de golven.

Hoop: Door het geloof mag je altijd op de Heere vertrouwen. Hoop wordt uitgebeeld door het anker. Een anker hoort bij een schip. Petrus mocht hét Anker, de Heere Jezus, vastgrijpen.

Liefde: De Heere Jezus heeft Zijn kinderen lief. Ook als zij soms in twijfel en angst zijn. Zijn liefde staat boven alles.

Antwoorden bij werkboekje +10

Antwoord bij vraag

1. Zijn broer Andreas.
2. Petrus betekent rotssteen.
3. Hij hoort bij de drie meest genoemde discipelen. Hij wordt een belangrijk persoon in de eerste christelijke gemeente.
4. Om te bidden tot Zijn Vader in de Hemel.
5. Alvast naar de overkant van het meer varen.
6. Het meer van Galilea. Het meer van Gennésaret, zee van Tiberias.
7. De Heere Jezus.
8. Meteen naar Hem toegaan.
9. Door het geloof.
10. Dat je de Heere Jezus moet, maar ook mag vertrouwen. Dit mag rust geven in je leven. Dat de Heere boven alles staat, ook boven jouw leven. Het loopt Hem niet uit de hand.

Oplossing geheimschrift:

Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u

Samen nadenken:

- Wat heeft het symbool geloof, hoop en liefde met deze vertelling te maken?
Geloof: Petrus geloofde dat hij over het water naar de Heere Jezus kon gaan. Toen zijn geloof plaats maakte voor twijfel, zonk hij weg in de golven.
Hoop: Door het geloof mag je altijd op de Heere vertrouwen. Hoop wordt uitgebeeld door het anker. Een anker hoort bij een schip. Petrus mocht hét Anker, de Heere Jezus, vastgrijpen.
Liefde: De Heere Jezus heeft Zijn kinderen lief. Ook als zij soms in twijfel en angst zijn. Zijn liefde staat boven alles.

Waarom zijn deze drie aspecten zo belangrijk in ons leven?

- Het zijn dé kenmerken van het leven met de Heere. Het geloof is de band met de Heere, de hoop houdt God voor betrouwbaar en de liefde is de meeste. Hebt gij Mij lief? is de vraag die bij de kern van ons leven komt.

- **Waarom is het gebed belangrijk?**
Het gebed is en blijft belangrijk. Daarin mogen we alles bij de Heere neerleggen. Matthew Henry zegt: De Bijbel is een brief die God aan ons heeft gezonden. Het gebed is een brief die wij aan Hem zenden. Het gaat niet om mooi of lang, maar het gaat om echt. Petrus' gebed was kort: Heere, behoud mij! Maar de Heere hoorde. Zo luistert de Heere nog als wij tot Hem roepen.

Petrus wordt wel eens Haantje de Voorste genoemd.

- **Hoe zie je dat in deze geschiedenis?**
Hij reageert het eerst als Jezus tegen de discipelen zegt: Ik ben het. Hij wil meteen bij Jezus zijn en vraagt of hij naar zijn Meester toe mag komen. Zonder zich te bedenken stapt hij uit het schip en gaat naar Jezus toe. Hij wil graag bij zijn Meester zijn.

Is het positief of negatief als iemand Haantje de Voorste wordt genoemd?

- Meestal negatief. Alsof iemand zelf graag de belangrijkste wil zijn of denkt alles het beste te kunnen.
- Probeer eens voorbeelden te noemen dat het bij Petrus negatief was.
 - Bij de gevangenneming van de Heere Jezus slaat Petrus het oor van Malchus af.
 - Petrus zegt in zijn overmoed dat hij Jezus niet zal verlaten, maar zelfs met Hem wil sterven.
- Probeer eens voorbeelden te noemen dat het juist positief was.
 - Petrus reageert als eerste op de vraag van de Heere Jezus: Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben? Gij zijt de Christus!
 - Bij de opstanding van de Heere Jezus lopen Johannes en Petrus naar het graf. Johannes is er het eerst, maar Petrus is de eerste die het graf ingaat.
 - In de geschiedenis waar het vandaag over ging, zien we dat Petrus verlangt om bij zijn Meester te zijn.
 - Als de Heere Jezus aan de discipelen verschijnt bij de Zee van Tiberias, springt Petrus direct overboord om naar de Heere Jezus toe te gaan, als Johannes zegt dat het de Meester is, die daar op de oever staat.

Discipelen – Johannes

Thema

Toelichting op het thema

Dit jaar gaan de Kompasschetsen over de discipelen van de Heere Jezus. Er zal verteld worden over: Petrus, Mattheüs, Andreas, Filippus en Nathanaël, Judas Iskarioth en Thomas. Elk van hen werd door de Heere Jezus geroepen tot discipel. Met elk van hen ging de Heere echter een eigen weg. Ieder had zijn eigen karakter en achtergrond. Toch mochten de meesten – hoe verschillend de weg ook was die de Heere met hen ging - Hem leren kennen als hun Borg en Zaligmaker. Tot onderwijs. Ook vandaag voor ons.

In deze schets gaat het over Johannes, die zichzelf in zijn evangelie noemt 'de discipel welken/dien Jezus liefhad'.

Doel van de vertelling

In deze vertelling horen de kinderen over Johannes, die zichzelf noemt de discipel dien/welken Jezus liefhad, en over het leven van en met de Heere waarover hij geschreven heeft.

Ze horen van het werk dat hij heeft mogen doen in het Koninkrijk van de Heere Jezus, Die hem riep om Hem te volgen. Het verlangen van Johannes was om ook anderen voor Zijn Heere en Heiland te winnen.

Aanwijzingen voor het gebruik/adviezen leidinggevenden

Dit keer is de opzet van de vertelling anders dan gewoonlijk. Er is gekozen voor een 'raamvertelling'. De vertelling begint met een stukje uit het leven van Johannes als hij op het eiland Patmos verblijft. Van daaruit blik hij terug op zijn leven. Daarbij komen diverse gebeurtenissen aan de orde. Dit zijn afgesloten gedeelten. Voor jonge kinderen is het mogelijk om ze niet allemaal te vertellen, maar een keuze te maken.

Er is gekozen voor de volgende gebeurtenissen:

1. 'Zie, het Lam Gods' – Matth. 3: 1-12, Joh. 1 vs. 35 – 36)
2. 'Meester waar woont Gij?' 'Komt, en zie.' (Joh. 1 vs. 37 – 40)
3. 'Volgt Mij' (Matth. 4 vs. 18-22)
4. 'Wilt gijlieden ook niet weggaan?' (Joh. 6 vs. 60 – 69)
5. 'Indien gij dan Mij zoekt, zo laat dezen heengaan.' (Joh. vs. 18 vs. 4-8)
6. 'Vrouw, zie uw zoon. Zie, uw moeder'. (Joh. 19 vs. 25-27)
7. 'Bloed en water.' (Joh. 19 vs. 33-37)
8. 'Hij leeft' (Joh. 20 vs. 1 – 10)
9. 'Het is de Heere!' (Joh. 21 vs. 1 – 14)

De vertelling beginnen met A (Johannes op Patmos); dit staat al boven het raam.

Daarna volgen de diverse gedeelten (negen korte Bijbelvertellingen).

De vertelling eindigt met B ('Ik ben de Eerste en de Laatste'). De Heere Jezus verschijnt aan Johannes op Patmos als de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste. Plak dit kaartje onderaan het raam.

Om het geheel wat overzichtelijker te maken, is boven ieder gedeelte een kopje (titel) geplaatst. Dit is om aan te geven waar een nieuw gedeelte begint.

In de bijlage is staat een voorbeeld dat gebruikt kan worden. Knip het grote raam uit en/of kopieer het. Knip ook de verschillende ruitjes met tekst uit. Deze kunnen tijdens het vertellen in het raam worden geplakt.

Introductie voor de kinderen

Als introductie kun je het raam laten zien en er met de kinderen over praten.

Mogelijke vragen:

*Wie is er wel eens in een grote kerk geweest met van die mooie gekleurde (gebrandschilderde) ramen?

*Wat zag je daarop? (antwoord: Meestal een tafereel/schilderij van een geschiedenis uit de Bijbel of uit de Vaderlandse geschiedenis. Dit is geschilderd in de stukjes van het raam).

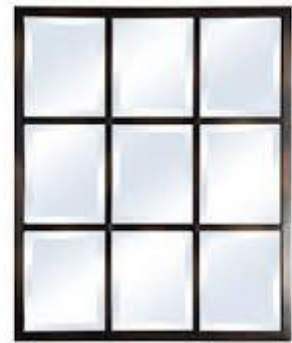
Het volgende dient als voorbeeld. (zie ook de bijlage)

Mogelijke zinnestjes bij het raam/de vensters:

- 'Ziet, het Lam Gods'
- 'Meester waar woont Gij? Komt, en ziet.'
- 'Volgt Mij'
- Wilt gijlieden ook niet weggaan?
- In Gethsémané; 'Ik voor u'.
- 'Vrouw, zie uw zoon. Zie, uw moeder'.
- 'Bloed en water'.
- 'Hij leeft!'
- 'Het is de Heere!'

Onder het venster plakken: -Patmos: 'Ik ben de Eerste en de Laatste'

Johannes op Patmos



Daarna kun je het meegebrachte raam laten zien. "Ik ga jullie vandaag een verhaal vertellen. Dat verhaal lijkt een beetje op een raam. Zoals dit raam allerlei ruiten heeft, heeft het verhaal allemaal stukjes. Als je door zo'n ruitje kijkt, zie je een stukje van het verhaal. Zo is het eigenlijk ook met het verhaal van vandaag. Eerst zien jullie het hele raam: dat is waar het verhaal begint (en eindigt). Maar net als dit raam negen ruitjes heeft, heeft het verhaal (van vandaag) negen stukjes. Als ik naar een volgend stukje van het verhaal ga, plak ik in het volgende ruitje een zinnestje wat bij dat gedeelte van het verhaal past."

[Een andere mogelijkheid is: als je naar het volgende gedeelte van de vertelling gaat, de tekst vervangen, zodat alle nadruk valt op het gedeelte dat nu komt.]

Vertel nu dat het verhaal over Johannes gaat. Wie zou daarmee bedoeld worden, denken jullie? Wie kent nog een Johannes uit de Bijbel? Wat was het verschil tussen die twee?

Zingen en lezen

Zingen:

Psalm 45 : 1

Psalm 121 : 2

Psalm 116 : 1

Psalm 111 : 5

Psalm 25 : 7

Psalm 31 : 16, 17

Psalm 71 : 5, 6, 10, 11, 12, 13

Psalm 145 : 1, 2, 3

Vertelling

Johannes op Patmos

Kijk! Daar, op het strand van Patmos, loopt de oude Johannes. Hij is alleen... Als hij over de zee kijkt, ziet hij daar heel in de verte land. Dat is Klein-Azië. Daar ligt Efeze, de stad waar hij zo vaak en zo lang gepreekt heeft. Waar hij verteld heeft over zijn Meester, met Wie hij meer dan drie jaar op deze aarde heeft rondgewandeld. Omdat hij over Hem verteld heeft, is hij verbannen naar dit eiland, wat een soort gevangenis is voor hem. Preken kan hij nu niet meer, maar wel denken aan alles wat er in al die jaren gebeurd is. Hij weet allemaal nog zo goed. Net alsof het gisteren pas gebeurde.

1. 'Zie, het Lam Gods'

Daar, bij de Jordaan in Israël staat een man. Hij heeft een mantel van kamelenhaar aan. Hij preekt. "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen. Na mij komt iemand, Die meer is dan ik. Ik ben het zelfs niet waard om het minste werk aan Hem te doen: voor Hem bukken, neerknielen aan Zijn voeten en de riem van Zijn schoen losmaken. Ik doop met water, maar Hij zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen." Ernstig waarschuwt Johannes de Doper de mensen die uit het hele land naar hem toe zijn gekomen en nu naar hem luisteren.

Tussen al die mensen staat een jonge jongen. Hij heet ook Johannes. Hij is de zoon van Zebedeus. Ook Johannes luistert naar de boodschap die deze profeet Johannes de Doper brengt. En die boodschap komt niet alleen in zijn oren, nee, die komt in zijn hart!

verbindt jongeren



Bekeert u, zegt Johannes de Doper. Johannes weet het: zijn hart is zondig. Hij doet niet wat de Heere zegt. Want zijn hart wil steeds iets anders... Hoe kan hij daar toch van verlost worden? Want door de zonden die hij doet, heeft hij het verdiend dat de Heere boos op hem is. Hoe komt hij toch van zijn zonden af? Maar hij hoort van Johannes de Doper dat er iemand zal komen, Die machtig is om van de zonden te verlossen! Is dat ook jouw vraag: hoe kom ik van mijn zonden af? Hoe krijg ik een nieuw hart? Hoe komt het weer goed tussen de Heere en mij?

Johannes is bij Johannes de Doper gebleven. Hij is volgeling van hem geworden. En iedere dag brengt Johannes de Doper weer die boodschap: 'Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen.' Iedereen moet het horen!

Dan op een dag loopt er een Man langs de Jordaan. Hij wandelt daar heen en weer. Johannes de Doper ziet Hem wandelen en hij weet Wie het is. Het is de Zaligmaker. Het Lam van God. Over Hem gingen zijn preken. Van Hem is zijn hart vol. Daar is Hij...

Hoor, daar klinkt de stem van Johannes de Doper: "Ziet, het Lam Gods Dat de zonde der wereld wegneemt." De vorige dag heeft hij dat ook al gezegd en nu zegt hij het opnieuw.

Dichtbij hem staan twee van zijn volgelingen. Het zijn Andreas en Johannes. Zij horen die woorden van Johannes de Doper, en...

Kijk, daar gaan ze. Ze blijven niet langer bij Johannes de Doper. Maar ze volgen de Heere Jezus. Hij is het Lam Gods. Hij kan hun zonden wegnemen. Hij is het naar Wie ze al zolang hebben uitgekeken en op Wie ze al zolang wachten. Hij is het Die hen zalig kan maken van hun zonden. Nee, dat kan Johannes de Doper niet. Maar Hij, het Lam Gods, kan dat wel!

2. 'Meester, waar woont Gij? Komt, en ziet.'

Daar lopen die twee discipelen achter de Heere Jezus aan. Het zijn Johannes en Andreas. Dan blijft de Heere Jezus staan en keert Zich om. 'Wat zoekt gij?' vraagt Hij vriendelijk. Welk antwoord zou jij geven?

Andreas en Johannes weten niet goed welk antwoord ze moeten geven. Hun hart is vol verlangen om de Heere Jezus te mogen leren kennen. Eigenlijk hebben ze maar één verlangen. Dat is: om bij Hem te zijn en bij Hem te blijven. Daarom antwoorden ze: "Rabbi, Meester, waar woont Gij?" En wat zegt de Heere Jezus? Hij wijst hen niet af. Hij weet wat ze zoeken, ja, Hij weet Wie ze zoeken. "Kom, en zie", antwoordt Hij. Daar gaan Johannes en Andreas. En die dag blijven ze bij Hem. Alle vragen die ze hebben, mogen ze Hem stellen. En de Heere Jezus legt hen alles uit...

Nu, na al die jaren, weet Johannes nog precies hoe het gegaan is! En hij weet zelfs nog hoe laat het was: het was de tiende ure. (dat is 's middags om vier uur.) Hoe zou hij dat ooit kunnen vergeten! Die eerste keer dat hij de Zaligmaker, het Lam Gods, mocht ontmoeten. En dat hij het mocht weten: Hij kan, ja, Hij wil ook mij zalig maken van al mijn zonden!

Johannes was toen een poosje bij de Heere Jezus gebleven. Daarna was hij weer naar het schip van zijn vader Zebedeus gegaan. Maar toen was er weer zo'n dag in zijn leven gekomen die hij nooit zal vergeten.

3. Volg Mij

Terwijl Jakobus en hij bezig waren in het schip van hun vader Zebedeus, was de Heere Jezus langs gekomen. Hij had tegen hen gezegd, net zoals Hij dat ook tegen Petrus en Andreas had gezegd: 'Volgt Mij na en Ik zal u vissers der mensen maken'. En toen was hij, Johannes, gevolgd. En nooit was hij meer bij Zijn Meester weggegaan, zolang Hij op de aarde was.

4. Wilt gijlieden ook niet weggaan?

Weer gaan de gedachten van Johannes terug. Hij weet nog goed hoe de Heere Jezus aan zoveel mensen brood en vis had gegeven. Twaalf korven waren er over.... En toen had de Heere die wonderlijke woorden gezegd: "Ik ben het Brood des levens. Die Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die zal in der eeuwigheid niet hongerem." De mensen hadden er niets van begrepen. Nee, ze waren boos geworden.... En ze waren weggevloden en hadden de Heere Jezus verlaten.

Uiteindelijk was er een klein groepje overgebleven: de discipelen die de Heere Jezus Zelf geroepen had om Hem te volgen. Johannes weet het nog heel goed. Daar stonden ze, met z'n twaalfen; alle andere mensen waren weggegaan. De Heere Jezus had hen aangekeken. "Wilt gijlieden ook niet weggaan?" had Hij toen gezegd. Weggaan? Had Johannes gedacht, maar waar dan heen? Hij alleen kan mij toch zalig maken? Maar voordat hij iets had kunnen zeggen, was het Petrus al die voor hen allemaal antwoord gaf. "Heere", had hij gezegd, "tot

wie zullen wij heengaan? Gij hebt de woorden des eeuwigen levens!” Het was precies wat Johannes gedacht had, wat er ook in zijn hart leefde. Hij had Zijn Meester zo lief. Zonder Hem kon hij niet leven....

Ja, er was heel veel gebeurd. Zoveel dat het niet eens allemaal opgeschreven kon worden. Wel meer dan drie jaar waren ze zo met de Heere Jezus meegegaan. Dag en nacht waren ze bij Hem. En ze hadden Hem steeds beter leren kennen. De Heere Jezus, de Zoon van God, Die liet zien Wie de Vader was. En steeds meer had Johannes Hem lief gekregen. Maar dat kwam omdat de Heere hem, Johannes, zo lief had...

Wat heeft hij veel om over na te denken. Terwijl Johannes naar de zee kijkt, komt er weer iets in zijn gedachten. Wat was hij toen nog onwetend... Hij begreep Zijn Meester niet. Telkens begon de Heere Jezus over Zijn lijden en sterven. Maar als Hij daar over praatte wilde hij, Johannes, daar liever maar niet aan denken. Wat? De Heere moeten missen? Niet meer met Hem op deze aarde wandelen? Toch begon de Heere Jezus er steeds weer over.

5. *'In Gethsémané; Ik voor u'*

En zo was die dag gekomen dat het Pascha gevierd moest worden. Zoals altijd, was ook nu alles klaargemaakt voor de maaltijd. Maar toen ze 's avonds aan de tafel lagen, hij heel dicht bij de Heere Jezus, had hun Meester verteld van dat erge wat gebeuren zou. Dat één van hen Hem zou verraden en dat de discipelen Hem allemaal alleen zouden laten. Dat Hij zou gaan lijden en sterven, maar dat Hij ook weer op zou staan uit de dood. En wat Hij gezegd had, was ook gebeurd.

Die avond had de Heere Jezus hen meegenomen naar de Hof van Gethsémané. Dat gebeurde wel vaker, en dan was ging hun Meester in gebed. Maar nu was het zo anders. Onderweg er naartoe al. Hij had nog heel veel meer dingen verteld. Over de Heilige Geest, de Trooster, Die Hij zou zenden als Hij was weggegaan. En dan het gebed dat Hij die avond gebeden had tot Zijn Vader. Johannes zou dat nooit meer vergeten...

Zo waren ze in de Hof gekomen. Daar was dat heel erge gebeurd. Toen de Heere Jezus daar gebeden en gestreden had, waren ze naar de uitgang gegaan. In de verte kwamen mensen aan. Het waren de knechten van de hogepriester met soldaten. Ze waren gewapend alsof ze een heel erge misdadiger gevangen moesten gaan nemen.

“Wien zoekt gij?” had de Meester hen gevraagd. “Jezus”, hadden ze geantwoord. De Heere had gezegd: “Ik ben het. Indien gij dan Mij zoekt, zo laat dezen heengaan.” En daarbij had Hij naar Zijn discipelen gewezen. Ja, ook naar hem, Johannes. Daarna hadden de knechten van de hogepriester de Heere Jezus gevangen genomen en naar het huis van de hogepriester gebracht.

Alle discipelen waren gevlucht. Hijzelf ook... Wat had hij zich later geschaamd.... Daarna was hij toch naar het huis van Kajafas, de hogepriester gegaan en daar had hij gehoord en gezien hoe de Heere Jezus door het Sanhedrin ter dood werd veroordeeld... Wat had hij zich toen eenzaam gevoeld. Hij kon zijn Meester niet missen.

6. *Op Golgotha*

Nadat de Heere Jezus ook nog bij Pilatus was geweest, was Hij naar Golgotha gebracht. Ook Johannes was daarheen gegaan. Samen met een groepje vrouwen was hij getuige geweest van wat daar gebeurd was. Ook Maria de moeder van de Heere Jezus was daarbij. Ze stonden ver bij het kruis vandaan, maar toch had de Heere Jezus hen gezien. Hij had ook nog tot hen gesproken. Allereerst tot Zijn moeder, die daar haar Zoon zo vreselijk zag lijden. “Vrouw”, had Hij gezegd, “Zie uw zoon.” En daarbij had Hij naar hem, Johannes gekeken. Daarna had de Heere Jezus hem aangekeken en gezegd: “Zie, uw moeder.” De Heere Jezus had Zijn moeder aan hem toevertrouwd. Hij mocht voortaan voor haar zorgen. Nadat hij haar in zijn huis had gebracht, was hij terug gegaan naar Golgotha. Daar had hij gehoord hoe de Heere Jezus voordat Hij stierf geroepen had: ‘Het is volbracht!’ Daarna had Hij het hoofd gebogen en was gestorven....

7. *'Bloed en water'*

Maar dat was niet het laatste geweest, daar op Golgotha. Nee. Johannes had gezien hoe er aan het eind van de middag, voordat het avond werd, soldaten waren gekomen. Ze hadden de twee andere mannen die ook gekruisigd waren gedood. En de Heere Jezus? Ze hadden naar Hem gekeken. Verwonderd, omdat Hij al gestorven was.... Eén van de soldaten had zijn speer in het lichaam van de Heere Jezus gestoken. Toen, was er bloed en water uit gekomen... Hij had het met zijn eigen ogen gezien. Later had hij het begrepen: het bloed was om zijn zonden weg te wassen. En het water om zijn zondige hart schoon te maken van alle zonden die erin wonen.

8. *Hij leeft!*

De Heere Jezus was begraven in de spelonk van Jozef van Arimathea. Wat hadden die dagen erna lang geduurd en wat hadden hij en de andere discipelen hun Meester gemist. Ze dachten dat het voor altijd voorbij was. Dat

hun Meester van Wie ze zoveel hielden en van Wie ze geloofden dat Hij hen zalig zou maken, voor altijd gestorven was.

Maar die derde dag... Heel vroeg was Maria Magdalena gekomen. Ze had verteld hoe ze die morgen met een paar andere vrouwen naar het graf van de Heere Jezus was gegaan. Daar had gezien dat de steen die voor het graf was gerold, weg was! Zo snel als ze konden, waren Petrus en hij naar het graf gegaan. Ja, het was waar wat Maria had verteld: de steen was weggerold en het graf was open. Ze waren er in gegaan. En wat ze daar gezien hadden... Op de plaats waar het dode lichaam van hun Meester gelegen had, lagen alleen nog de doeken waarin Zijn lichaam gewonden was geweest. Het graf was leeg. Maar zo wonderlijk: die doeken lagen niet slordig door elkaar. Nee, ze lagen netjes opgevouwen op de plek waar Zijn lichaam gelegen had. En de doek die om Zijn hoofd had gezeten, lag netjes opgevouwen aan het hoofdeinde.

En toen - o, Johannes zou dat moment nooit meer vergeten! - was het alsof er een gordijn voor zijn ogen werd weggeschoven. Hij wist het: Nee, de Heere Jezus is niet gestolen zoals Maria dacht. Hij was opgestaan. Dat had Hij zo vaak gezegd. Maar ze waren het helemaal vergeten.

Zo waren ze terug gegaan. Ja, het was waar geweest, wat hij daar bij het graf voor het eerst mocht geloven: de Heere leefde! Hij was hen verschenen. Zelfs verschillende keren. Wat waren dat wonderlijke dagen. Als Johannes daaraan terugdenkt, stroomt zij hart vol van verwondering en blijdschap.

9. 'Het is de Heere!'

Na Zijn opstanding waren ze naar Galilea gegaan, zeven van Zijn discipelen. Want de Heere had toch beloofd dat Hij hen daar zou verschijnen? Maar het wachten duurde zo lang... Op een nacht waren ze gaan vissen. Maar ... hoe ze ook hun best deden, ze hadden de hele nacht niets gevangen.

In de morgen.... Op het strand had iemand gestaan. Hij had gevraagd of ze misschien wat toespis hadden, een paar visjes. "Kinderkens – had het vriendelijk geklonken – "hebt gij niet enige toespis?" En ze hadden NIETS! Een beetje boos hadden ze gezegd: "Nee." Die Vreemdeling had gezegd: "Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden." Dat deed een echte visser toch niet, vissen aan de rechterzijde? Toch hadden ze gehoorzaamd. En ... het hele net was vol gekomen met vissen. Het waren er zelfs zoveel dat ze het net niet eens meer in het schip konden krijgen... Ja, toen had hij gezien Wie het was, Die daar op de oever stond. Het was hun Meester! Hij had hen weer opgezocht. Hij was weer gekomen, zoals Hij beloofd had! Hij had het tegen Petrus gezegd: "Het is de Heere!"

Niet lang daarna was de Heere Jezus opgevaren naar Zijn Vader. En nu is Hij daar aan de rechterhand van Zijn Vader, waar Hij bidt. Ook voor hem, Johannes. Maar Hij heeft ook beloofd: 'Ik kom weder tot u, opdat gij ook zijn moogt waar Ik ben.'

B. 'Ik ben de Eerste en de Laatste.'

Daar staat Johannes, op het eiland Patmos. Nee, de Heere heeft hem nog niet tot Zich genomen. Johannes moet nog wachten.

Plotseling hoort Johannes iets achter zich. Het is het geluid als van heel veel wateren. Johannes draait zich om, en dan ziet hij iemand staan! Hij weet het gelijk: Het is de Heere Jezus Zelf. Maar Hij is zo anders dan/als Johannes Hem op aarde heeft gezien/gekend! Hij komt tot hem als een Koning, vol macht en glorie. Johannes valt als dood aan Zijn voeten. Maar dan legt de Heere Zijn rechterhand op zijn hoofd. En Hij zegt: "Vrees niet, Johannes. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste. Schrijft alles wat Ik je laat zien in een boek en zend het naar de zeven gemeenten die in Klein- Azië zijn." Johannes krijgt een opdracht. Hij is niet voor niets op het eiland Patmos. God heeft nog werk voor hem. Johannes moet alles wat de Heere hem vertelt en laat zien, opschrijven en naar de gemeenten sturen.

Nee, de Heere is Johannes niet vergeten. Hij zoekt Hem op, hier op dat eenzame eiland Patmos. Hij is de Koning van de hemel en van de aarde. Hij regeert over alle dingen. En eenmaal komt Hij terug op de wolken van de hemel. Dan zullen al Zijn kinderen voor eeuwig bij Hem mogen zijn. Omdat Hij, het Lam Gods, naar de aarde kwam en voor hun zonden is gestorven. Dan zullen ze altijd bij Hem mogen zijn. Johannes ook.

Achtergrondinformatie bij het Bijbelgedeelte

De afkomst van Johannes; zijn ouders

Johannes (= De Heere is genadig) was de zoon van Zebedeüs en Salóme. Over zijn vader lezen we niet zo veel. Hij was visser en had een rederij, want hij heeft niet alleen zijn beide zonen in dienst, maar ook nog wat knechten, die voor hem werken. Met elkaar vissen ze op het Meer van Galilea, in het noorden van Israël. In welke plaats ze precies woonden, is niet met zekerheid te zeggen. (waarschijnlijk in Kapernaüm maar het kan ook Bethsaïda zijn geweest).

Op de dag zijn ze aan het werk, dan repareren ze de netten. 's Nachts vissen ze vaak op het meer. Omdat vader Zebedeüs een eigen bedrijf heeft, is het ook waarschijnlijk dat de vangst aan de wal verkocht moest worden, wat door het hele land heen gebeurde. Dat zou kunnen verklaren waarom Johannes (Joh. 18) in het huis van de hogepriester bekend was. Omdat hij daar ook regelmatig van de visvangst heeft verkocht. Moeder Salóme diende de Heere Jezus van haar goederen. Zij wordt regelmatig in de Bijbel genoemd. (zoals in Mark.15:40).

Zij was een zus van Maria, de moeder van de Heere Jezus, met wie ze ook bij het kruis stond. Naar Zijn menselijke natuur was de Heere Jezus een neef van Johannes.

Afkomst van Johannes; zijn broer Jakobus

Johannes heeft een oudere broer, Jakobus. Ook hij wordt door de Heere Jezus geroepen tot discipel, tegelijk met zijn (jongere) broer Johannes.

Meestal worden de twee broers in één adem genoemd. We lezen dan over 'de twee zonen van Zebedeüs'. Ook wordt Johannes wel aangeduid als 'Johannes, de broeder van Jakobus'.

Hoe Johannes zichzelf noemt

Johannes vermijdt het om in zijn Evangelie zichzelf bij zijn naam te noemen. Hij geeft zich dan de naam van 'de discipel welken/ dien Jezus liefhad', waarbij alle nadruk valt op de liefde van de Heere Jezus voor Johannes. Ook noemt hij zich wel 'de andere discipel'. Of: 'de discipel die van deze dingen getuigt' (Joh. 21:24). In Johannes 20 vs. 2 gebruikt Johannes de twee eerste benamingen zelfs in één zin: 'de andere discipel, welken Jezus liefhad'.

De naam van Johannes wordt in zijn Evangelie niet één keer genoemd. Maar opmerkelijk is dat hij ook zijn broer Jakobus en zijn moeder Salóme niet bij name noemt. In hoofdstuk 21 vers 2 lezen we wel één keer de naam van zijn vader – 'de zonen van Zebedeüs' – maar dat is, omdat het niet anders kan!

Bijnaam die Johannes samen met zijn broer Jakobus kreeg

Bij zijn verkiezing tot apostel in Markus 3:17 krijgt Johannes (samen met zijn broer Jakobus) van de Heere Jezus de bijnaam 'Boanerges'. Dat betekent 'zonen des donders'. Uit diverse gebeurtenissen blijkt hun opbruisende temperament/karakter.

Zo lezen we in Lukas 9, dat de Samaritanen de Heere Jezus niet willen ontvangen, omdat Zijn aangezicht was als reizende naar Jeruzalem. (Luk.9:52,53). Johannes en Jakobus vragen of Hij wil dat ze zullen zeggen, dat – net als Elia vroeger - vuur van de hemel zal neerdalen en die mensen verslinden. De Heere bestraft hen en zegt dat ze niet weten van hoedanige geest dat ze zijn. En dat Hij niet gekomen is om der mensen zielen te verderven, maar om te behouden. (vs. 55, 56).

Later lezen we hoe dat Johannes iemand die de duivelen uitwierp in de naam van de Heere, het hem verbood, omdat hij de Heere en hen niet volgde (Markus 9: 38-40).

Ook begeren zij van de Heere een vooraanstaande plaats in Zijn Koninkrijk. (Mark. 10:35).

Deze naam 'Boanerges' was echter vooral een belofte van wat de Heere in hun leven doen zou!

Het ziet op 'hun bijzondere ijver en doordringende kracht in het prediken, wat ook te zien is in de geschriften van Johannes'. (Kanttek. bij Mark. 3:17)

De heiliging van het karakter van Johannes

Door Zijn wederbarende en hartvernieuwende genade zorgde de Heere ervoor dat Johannes (en ook zijn broer) leerden sterven aan zichzelf, en leerden bidden: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?' De omgang met en de liefde van de Heere zorgden ervoor dat Johannes leerde sterven aan zichzelf en de liefde, als vrucht van het werk van de Heere zo heerlijk in zijn leven openbaar kwam. Zo mocht Johannes door genade in zijn latere leven het beeld van Zijn Meester vertonen, Die gezegd had: "Leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart."

Wanneer Johannes zijn Evangelie, brieven en het boek Openbaring geschreven heeft

Johannes heeft vijf boeken uit het Nieuwe Testament mogen schrijven: het Evangelie naar de beschrijving van Johannes, drie algemene zendbrieven en het boek Openbaring, niet van, maar aan Johannes.

Zijn Evangelie heeft Johannes geschreven nadat de andere drie Evangelisten al geschreven waren. We vinden daarin gebeurtenissen die we bij de andere Evangelisten missen. We zouden het kunnen zien als een soort aanvulling. Ook is het heel opmerkelijk dat in dit Evangelie namen genoemd die in de andere niet genoemd worden. Degenen over wie Johannes schreef waren toen niet meer in leven.

Johannes heeft zijn Evangelie en zijn brieven waarschijnlijk geschreven tussen 70 en 97 na Christus. Hij was toen werkzaam in de stad Efeze.

Het Evangelie naar de beschrijving van Johannes

Johannes schrijft zijn Evangelie vooral voor de gemeenten in Klein-Azië. Deze bestonden uit christenen met een Joodse, maar ook heidense achtergrond. Johannes schrijft echter ook voor mensen die nog geen christen zijn (zie Joh. 20:30-31). Het Evangelie is voor de wereld (zie Joh. 3:16).

Het doel van dit Evangelie is dat mensen tot het geloof in Jezus Christus, de Zoon van God komen (zie Joh. 20:31).

In Zijn Evangelie legt Johannes er de nadruk op dat de Heere Jezus de Zoon van God is. Hij is de beloofde Messias. Hij is het vleesgeworden Woord: écht Mens en tegelijk écht God. Hij is gekomen om Zijn leven te geven voor de Zijnen (Joh. 1:29) H.C. Zondag 12 en 13, NGB art. 10).

Johannes beschrijft voornamelijk de gebeurtenissen in Judea. Ze zijn gegroepeerd rond drie Paasfeesten.

Johannes schrijft in zijn Evangelie ook over de zgn. 'Ik ben'- teksten, waarin de Heere Jezus iets van Zichzelf openbaart.

Niet één keer noemt Johannes in Zijn Evangelie zijn eigen naam of die van zijn familie. Door zó te schrijven valt de schrijver, Johannes de zoon van Zebedeüs, 'de discipel welken (dien) Jezus liefhad' weg, en komt alle nadruk te liggen op de Heere Jezus, de Zoon van God. Hij komt in het middelpunt te staan. (Vgl. Joh. 19: 'En Jezus in het midden').

De zendbrieven van Johannes

De drie brieven lijken wat taalgebruik heel sterk op het Evangelie dat Johannes schreef. In niet één ervan wordt de naam van de afzender genoemd. Toch was het voor de lezers ervan meteen duidelijk dat deze brieven door Johannes waren geschreven. Het blijkt ook uit de inhoud. De schrijver is een ooggetuige van het leven van de Heere Jezus. Hij noemt zichzelf 'de ouderling' of 'de oudste'. Dit is een aanduiding voor een leider van een gemeente en soms ook voor een apostel (zie 1 Petr. 5:1). Het kan ook betekenen dat de schrijver al op leeftijd is. Hij schrijft in ieder geval met het gezag dat past bij een apostel. Deze brieven zijn eveneens geschreven aan (de) omliggende plaatsen rondom Efeze. (vanuit Efeze).

De Openbaring aan Johannes

Tenslotte heeft Johannes ook het boek Openbaring geschreven. Dit is gebeurd na zijn verbanning naar het eiland Patmos, aan het eind van de regering van keizer Domitianus. Daar, op dat eiland, is de Heere Jezus hem verschenen en heeft hem getoond wat geschieden zou. Dit tot troost van Gods verdrukte Kerk op aarde. Het boek is waarschijnlijk geschreven rond 95 na Christus.

Eén van de discipelen van de Heere Jezus

Johannes had een vooraanstaande plaats onder de discipelen. Hij hoorde bij de drie discipelen die de Heere Jezus meenam het huis van Jairus in, de berg der verheerlijking op en dieper de Hof van Gethsémané in. Toch stond hij min of meer in de schaduw van de andere discipelen, met name van zijn broer Jakobus en Petrus, met wie hij vaak genoemd. Ook trok hij veel met Petrus op (zie Lukas 22:8, maar ook diverse keren in het boek Handelingen, bijv. Hand. 3). Hij komt, zowel in de Evangelieën als later in het boek Handelingen, heel weinig aan het woord. Meestal is het dan of zijn broer Jakobus of Petrus met wie hij veel optrok, die het woord voert. Met name Markus laat hem een aantal keren aan het woord. Zie Mark. 9 vs. 38, 10 vs. 35, 13 vs. 3)

Verband belijdenisgeschriften

H.C. Zondag 11 - 13, En (ik geloof) in Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon, onzen Heere.

(Maar ook Zondag 6, vr. 18, 19, Zondag 7 vs. 20 en 21, Rechtvaardig door het geloof in Hem (alleen).

NGB art. XXII, van onze rechtvaardigmaking door het geloof in Jezus Christus.

Antwoorden bij de werkboekjes -10

Weet je het nog?

1. Johannes was de zoon van Zebedeüs en Salóme.
2. Hij was eerst een volgeling van Johannes de Doper.
3. Die wees hem op het Lam van God.
4. Toen Johannes de Heere Jezus voor de eerste keer ontmoette, was het de tiende ure
5. Nog later was hij de Heere Jezus gevolgd, samen met zijn broer Jakobus.
6. Allebei werden ze toen een discipel van de Heere Jezus.
7. De Heere Jezus had Zich in hun plaats gevangen laten nemen in de Hof van Gethsémané.
8. Toen de Heere Jezus op Golgotha gestorven was, zag Johannes dat er uit Zijn zijde bloed en water kwam.
9. Toen Johannes op de Paasmorgen in de graf de doeken apart zag liggen, geloofde hij, dat de Heere Jezus was opgestaan uit de doden.
10. Toen de Heere Jezus Zijn discipelen bij de Zee van Tiberias verscheen, herkende Johannes Hem.

11. Op het eiland Patmos, waar Johannes gevangen was, verscheen de Heere Jezus aan hem.

Opdrachten

1. a. Dat de Heere Jezus hem liefhad.
b. Laat de kinderen maar verwoorden waarom ze voor dit antwoord hebben gekozen.
c. Ja, maar Johannes had de Heere Jezus lief, omdat de Heere Jezus hem liefhad. De Heere was de Eerste. Want uit onszelf hebben wij de Heere niet lief!
- 2a. Achteraan komen, gehoorzamen, afhankelijk zijn, je laten leiden, 'bidden: 'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?', vertrouwen.

b. Hierop zijn diverse antwoorden mogelijk. Laat de kinderen maar opnoemen. Vraag ook waarom ze die Psalm er goed bij vinden passen. Mogelijke antwoorden: Psalm 86 : 6, 25 : 2, 147:6.
c. Levi, de rijke jongeling, de discipelen.
d. Van onszelf is dat onmogelijk! Want wij willen zelf vertellen wat er in ons leven moet gebeuren....
e. Om de Heere Jezus te kunnen volgen hebben we liefde nodig. En dat wil Hij geven!
3. De discipelen konden niet bij de Heere Jezus weg, omdat ze Hem niet meer konden missen. Omdat Hij de Enige was Die hen echt gelukkig kon maken.
- 4a. Johannes wilde zichzelf niet op de voorgrond plaatsen. Het ging niet om Johannes, maar om de Heere Jezus! Hij moest alle eer krijgen. Johannes mochten de mensen wel vergeten, maar ze moesten de Heere Jezus leren dienen en volgen.
b. Noemt zichzelf wel: de discipel welken (dien) Jezus liefhad.
c. Hij heeft dat een groot wonder gevonden. En dat wonder is alleen maar steeds groter geworden!

Antwoorden bij de werkboekjes +10

- | | |
|--|-----------------------|
| 1. Johannes was de zoon van | Zebedeüs (b) |
| 2. Zijn moeder heette. | Salóme (e) |
| 3. Hij was eerst een volgeling van | Johannes de Doper (h) |
| 4. Die wees hem op het | Lam Gods (l) |
| 5. Toen hij de Heere Jezus voor de eerste keer ontmoette, was het de. | tiende ure (i) |
| 6. Samen met zijn broer was hij de Heere Jezus gevolgd. | Jakobus (b) |
| 7. Zo was hij een van Hem geworden | discipel (e) |
| 8. In de van Gethsémané had de Heere Jezus Zich gevangen laten nemen. | Hof (f) |
| 9. Toen Johannes op de Paasmorgen in de graf de doeken apart zag liggen, geloofde hij dat de Heere Jezus was | Opgestaan (n) |
| 10. Bij de Zee van had Johannes de Heere Jezus het eerste herkend. | Zee van Tiberias (e) |

Antwoord: 'liefhebben'.

Antwoord bij de uitkomst van de puzzel: Johannes schrijft heel veel over de liefde.

Praatvragen

1. Dat de Heere Jezus hem liefhad.
Ja, maar Johannes had de Heere Jezus lief, omdat de Heere Jezus hem liefhad. Hij was de Eerste. Want uit onszelf hebben wij de Heere niet lief!
- 2a. Achteraan komen, zelf de weg niet weten, afhankelijk zijn, de Heere voortdurend nodig hebben. Bidden: 'Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal' en 'leer me Uwe wegen.'
b. Dat begon al toen de Heere Jezus hen riep om Hem te volgen. Later, toen de Heere Jezus met hen in het schip ging en er storm kwam, terwijl Hij sliep. Naar de Hof van Gethsémané. Enz.
c. Nee, dat is voor ons onmogelijk, want wij willen niet volgen maar vooruit lopen en zelf de weg wijzen die we gaan willen.
d. Dat kan alleen als je de Heere liefhebt. En dan moet de Heere je steeds weer gewillig maken.
- 3a. Johannes verlangt ernaar dat de mensen die zijn Evangelie zullen lezen, gaan geloven in de Heere Jezus. Dan zullen ze het eeuwige leven krijgen.
b. Als jij de Bijbel leest, wil de Heere dat je zult geloven in de Heere Jezus. Dat Hij jou zalig kan maken en verlossen van al je zonden.

H	e	t
---	---	---

G	E	s	L	a	c	h	t
---	---	---	---	---	---	---	---

D	a	v	i	d	S
---	---	---	---	---	---

'Ik ben de Wortel en het Geslacht Davids' (Openbaring 22 vs.16).

Adviezen leidinggevend

A. De andere opzet is voor jonge kinderen misschien wel wat moeilijk. Hieronder enkele tips.

1. Gebruik het raam. Plak daar kaartjes met korte zinnen op van het gedeelte waar je over gaat vertellen. (Advies: Voor het overzicht is het beter als niet alle kaartjes opgeplakt worden, maar alleen dat waarover je op dat moment vertelt).
2. Als je het aantal gedeelten teveel vindt voor je groep, kun je ook een keuze maken (De kopjes in de vertelling geven aan waar een nieuw gedeelte begint).

B. Weet je het nog. Voor kinderen die nog niet (goed) kunnen lezen, kun je deze vragen toch gebruiken.

Mogelijkheid 1: 'Ja/nee vragen'. Geef ieder kind een rood en een groen kaartje. Lees daarna de zinnen uit Weet je het nog voor. Kies zelf één van de antwoorden (dit hoeft niet het goede antwoord te zijn!) Als de zin goed is, moeten de kinderen het groene kaartje omhoog steken, is de zin fout dan het rode kaartje. Kinderen die zelf al kunnen lezen, kunnen de vragen zelfstandig maken. (zie ook bij mogelijkheid 2).

Mogelijkheid 2: Lees de zinnen zelf voor. Daarna de antwoorden. De kinderen kunnen dan zelf kiezen wat het goede antwoord is. Dit laten kleuren.

C. Doe-opdrachten

Knutselideeën.

1. Laat de kinderen hun eigen gebrandschilderde raam (glas in loodraam) maken. Van zwart papier en verschillende kleuren papier. De ruiten uit laten snijden. De open ruimtes kunnen aan de achterkant beplakt worden met verschillende kleuren vliegerpapier. Op de rand kan een uitgeprinte tekst geplakt worden. Een andere mogelijkheid: print een tekst uit. Plak die op een klein kartonnen kaartje, waarin je een gaatje perforeert. Maak er een touwtje aan vast. Perforator ook bovenin het raam een gaatje en maak het kaartje vast.
2. Een raam laten maken. Voor de kleine kinderen een raam met vier ruiten, waarin de vier kleurplaatjes zijn gekopieerd. Deze laten kleuren. Daarna met slaolie er overheen. (Kleurplaatjes bijvoegen). Voor oudere kinderen kunnen ze ook op sheets worden gekopieerd. Deze met glasverf laten beschilderen.
3. Eén grote kleurplaat laten kleuren. Ook deze kun je op het raam plakken.